

[Fuglsang.]

paa mit Partis Vegne forelægge *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 170 af 13. April 1938 om Ferie med Løn samt om Ændring i Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælperne*, jfr. *Lovbekendtgørelse Nr. 270 af 16. Juni 1941*.

Allerede da Ferieloven blev gennemført i 1938, paapegede mit Partis Ordfører dengang, det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, at der var visse Svagheder og Mangler ved denne i øvrigt udmærkede Lov, som betegnede et stort og vigtigt Fremskridt inden for dansk Lovgivningsarbejde. Den havde den store Mangel, at en omfattende og vigtig Gruppe af Arbejdere var sat uden for Lovens Bestemmelser. Allerede dengang, i 1938, blev dette Forhold foreslaaet ændret, men forgæves. Derfor stillede vi i Samlingen i Fjor samme Forslag som det, jeg her forelægger. Det blev ikke særlig vel modtaget og mødte samme triste Skæbne i et Udvalg som den, det nylig forelagte Forslag om Arbejdstiden i Landbruget mødte. Og nu kommer vort Lovforslag altsaa igen.

Vi foreslaar herefter Ferieloven ændret saaledes, at i § 1 udgaar Stk. 2, Litra III, det vil sige, den Bestemmelse fjernes, at Loven ikke gælder de Arbejderkategorier, der er underkastet Medhjælperloven. Vi savner til Dato en virkelig saglig Begrundelse for, at dette hidtil ikke har været Tilfældet, at man hidtil har sat en saa stor og vigtig Gruppe Arbejdere i en Særklasse, og vi finder denne Undtagelse direkte unaturlig og fornuftstridig, for saa vidt som en meget stor Part af de Mennesker, der er underkastet Medhjælperloven, netop er ganske unge Mennesker under 18 Aar, altsaa ganske unge Karle og Piger, som netop har Afspænding og Hvile behov, fordi de endnu ikke er vokset til, fordi det drejer sig om Mennesker, hvis Legeme endnu er under Udformning, og som netop naturligt burde have længere Ferie. Dette gælder ikke i mindre Grad, fordi de arbejder ved Landbrugsarbejde. Al Tale om, at Landbrugsarbejdet i den friske Luft og alt det skulde være særlig sundt, maa vel efterhaanden høre op paa Baggrund af Sessionslægernes opsigtsvækkende Forklaringer om skæve Rygge o. lign. Derfor er det Forslag, vi her stiller, i Virkeligheden uhyre beskedent. Det virkelig naturlige vilde være, i hvert Fald for de unge Menneskers Vedkommende, at kræve en længere Ferie; men som Forholdene er, vil selv dette vort beskedne Krav om Ligestilling være et Fremskridt, og i Haab om i hvert Fald for saa vidt at møde Velvilje nøjes vi hermed.

Til § 2 i samme Lov foreslaar vi den Ændring, at Stk. 4 udgaar, det vil sige, at man fjerner den Bestemmelse, at Arbejdere, der er underkastet Medhjælperloven, ikke som andre Arbejdere faar Feriepenge af den fulde Løn, men kun i det Omfang, de er beskæftiget mindst 25 Dage i samme Virksomhed. Ogsaa dette er en uretfærdig Ordning, som ikke mindst rammer de mange gifte Landarbejdere, der arbejder som Løsarbejdere, og det vil sige ca. Halvdelen af Landbrugets gifte Arbejdskraft. Mange af disse opnaar jo ikke 25 Arbejdsdage i samme Virksomhed, idet de, som Landet ligger, er tvunget til ustandselig at skifte Arbejdsplads; man behøver f. Eks. bare at tænke paa Tærsketiden. Heller ikke her er der saglige Grunde til denne Undtagelse. Almindeligvis tilbagevises vort Forslag med den sædvanlige Forklaring om Landbrugets særlige Forhold, en hverken særlig original eller overbevisende Grund. Lad være indrømmet, at det vil koste et vist Bogføringsarbejde for Landmanden, men vi kan ikke anse dette for tilstrækkelig Grund, for man maa jo ogsaa se paa den anden Side: Hvad koster den nuværende Bestemmelse Landarbejderen? Landarbejderen koster det i stort Omfang de Penge, som overhovedet er Forudsætningen for, at han kan holde Ferie. Og naar man saa spørger, for hvilken af disse to Kategorier det betyder mest, kan Svaret dog kun være, at det er Landarbejderen, der rammes haardest.

Overhovedet er det jo normalt dyrt at holde Ferie, og som Forholdene er i Øjeblikket, er det endnu værre. Derfor foreslaar vi Ferielovens § 5 ændret, saaledes at Feriebeløbet forhøjes fra de nuværende 4 pCt. til 6 pCt. Ogsaa dette blev foreslaaet sidste Aar. Selvfølgelig er det rigtigt, at 4 pCt. giver de normale Dagpenge ogsaa i Ferietiden, men et er jo at holde Ferie og gaa ude, og et andet er at gaa hjemme. Det kan ogsaa dette høje Tings ærede Medlemmer tale med om, og de tog for øvrigt ogsaa Konsekvenserne af det, da de i sidste Samling forhøjede Diæterne for sig selv; men dette, at det er dyrere at bo ude, gælder ogsaa andre Borgere. Derfor var 4 pCt. allerede før Krigen for lidt til at holde Ferie for. Derfor var Fagforeningernes Krav og vort Forslag i Fjor baade naturligt og rimeligt. I Aar er det det endnu mere. Siden i Fjor er der gennemført en bevidst Fordyrelsespolitik over for vore Leveomkostninger. Konsekvent er Priserne paa en Masse vigtige Produkter sat i Vejret. Derfor er det overhovedet svært at dække Omkostningerne fra Dag til Dag, og det er ganske umuligt at spare Penge sammen til at holde Ferie